

„UNDE SÎNT ZĂPEZILE DE ALTĂDATĂ?”

(Urmare din pag. 1)

la Cimpulung activitatea sportivă de performanță nu a cunoscut o linie ascendentă, mai ales la atletism și la box.

Atleții mușceleni, printre care Olimpia Catarană, Elena Neacșu, Tatiana Bucura, Victoria Pulpea, Viorica Dinu, Ion Dumitrescu ș.a., nu și-au realizat obiectivele stabilite.

Vorbind despre box, noi socotim că situația — așa cum se prezintă în momentul de față — este de-a dreptul alarmantă. Puternica echipă din anii trecuți, cea care în 1964 a ocupat locul II la Spartachiada republicană, iar în 1965 locul III în campionatul republican (după Dinamo și Steaua), s-a... volatilizat. În 1966, boxerii Cimpulungului nici măcar nu s-au calificat în turneul final al campionatului pe echipe (au ocupat locul IV în serie). Și aceasta nu ar fi chiar altă de grav. În prezent, însă, antrenorul Cristian Panaitescu, omul care a început de la zero munca de instruire a boxerilor din oraș, îi este aproape imposibil să alcătuiască o echipă completă, fie ea cât de modestă. Cauzele acestei situații neplăcute au fost dezbătute de către participanții la conferință. Ei au arătat că o bună parte din conducătorii asociației sportive Mușcelului, de la Uzina mecanică din localitate unde luerau majoritatea pugiliștilor, au desfășurat o slabă muncă de educație. Acest fapt, dacă nu a încurajat unele abateri (adesea grave) de la disciplina sportivă, nici nu a contribuit cu ceva la înălțarea lor. Bimul secției de box, care a fost incomplet o lungă perioadă de timp, nu a mai dovedit aceeași preocupare ca în anii precedenți față de instruirea și educarea sportivilor și față de crearea unor condiții optime de viață și antrenament. Toate acestea i-au determinat pe unii boxerii (Ilie Vișinescu, Ion Ivan, Nicolae Stanciu, Gheorghe Manea, Ion Marin) să părăsească locurile de muncă și orașul, așa încât secția de box, una dintre cele mai puternice din țară, s-a dezmembrat. Ceea ce i-a făcut pe unii participanți la conferință să se întrebe nu fără regret: „Unde sînt zăpezile de altădată?”

Discutind cu antrenorul Cristian Panaitescu despre neplăcuta situație a boxului din Cimpulung, el ne-a spus următoarele: „Este pentru noi o perioadă grea. Bineînțeles, am și eu o vină în toate acestea. În dorința de a pregăti cit mai bine prima noastră formație, am neglijat juniorii, rezerva noastră dintotdeauna. Sînt sigur, însă, că, în scurt timp, din cei 33 de juniori pe care îi am acum în secție voi reuși să scot elemente, poate mai valoroase, care să-i înlocuiască pe cei ce nu au înghițit destul căldurile asociației și orașul nostru, pe care l-au și părăsit.”

Participanții la conferință au făcut numeroase propuneri pentru îmbunătățirea sportului de performanță din Cimpulung. Multe dintre ele au fost incluse în planul de măsuri și vor contribui, cu siguranță, la creșterea valorică a sportului din localitate.

SCHI

Nu există probleme minore în organizarea concursurilor!

Deși s-a desfășurat pe vreme nefavorabilă (ceață și burniță) și pe zăpadă dificilă (umedă, grea), „Cupa Poiana Brașov”, concurs la care au luat parte cei mai buni schiori români, precum și selecționata Alma-Ata, a cunoscut un frumos succes. Cele mai importante întreceri au fost cele două curse de slalom special (din cauza timpului, slalomul uriaș a fost înlocuit) care au constituit, de fapt, ultimul trial în vederea selecționării reprezentanților României pentru Concursul preolimpic de la Chamrousse.

Constanți la o valoare ridicată, Cornel Tabăraș și Dorin Munteanu au ocupat locurile fruntașe în ambele curse, astfel că vor avea cinstea de a concura la marea competiție, alături de așii schiului mondial. Cornel Tabăraș a realizat aceste victorii, primele la slalom special din sezonul 1967, la mare luptă, datorită impetuoșității cu care a parcurs manșele secundă. În prima zi, Dorin Munteanu avea după manșa întâi avantaj de 7 zecimi de secundă, iar în manșa a doua obținuse cel mai bun timp până la plecarea lui Tabăraș. Acesta, însă, decis să câștige, a știut să aleagă căile directe, să evite pericolul de a cădea (pirtia avea de acum taluzuri) și a ajuns cu un avans de 9 zecimi de secundă. Faptele s-au petrecut aproape identic duminică, cînd, ea și simbătă, experiența și-a spus cuvîntul. Sperăm că cei doi schiori vor ști să concureze cu aceeași hotărîre și siguranță și pe pirtii pe care se vor disputa, peste un an, Jocurile Olimpice.

La fond, vom remarca victoria lui Dinu Petre (prima din acest sezon) în cursa de 15 km, precum și succesele stafetelor A. S. Armata Brașov la seniori și seniore, ultima fiind alcătuită, de fapt, din trei junioare: Eugenia Vișan, Maria Drăghici și Rodica Cimpoiu.

Regretăm că trebuie să revenim asupra unor probleme despre care am mai scris chiar în acest sezon. Prima se referă la organizarea curselor alpine. Simbătă, proba de slalom special a început la ora 12 (!) și s-a

terminat pe întineric, la ora 17,30 (!!). Mai mult chiar, pentru că ora la care se încheiea întrecerea seniorilor era înaintată, organizatorii (comisia de schi a regiunii Brașov) au fost la un pas de a amina cursele juniorilor. Cauza? Aparent, una minoră: la ora la care se stabilise începerea concursului (10), pinzele fanioanelor se aflau încă în magazia din Poiană. După discuții între organizatori și administrația bazelor sportive, fanioanele au ajuns, în sfîrșit, pe pirtie și astfel concursul a putut să se desfășoare. Dar, de fapt, discuțiile nici n-ar fi trebuit să aibă loc. Regulamentul concursurilor de schi prevede precis că în cadrul comitetului de organizare trebuie să fie un responsabil cu materiale care are datoria să se ocupe din vreme (cu o zi înainte de cursă) de procurarea tuturor celor necesare. Din păcate, la „Cupa Poiana Brașov” nu a existat un responsabil pentru materiale, iar membrii comitetului de organizare au așteptat ca administrația bazelor să se ocupe de o sarcină care, de fapt, era a lor. Cum nu este prima dată cînd se petrece așa ceva, socotim că ar fi cazul ca organizatorii viitoarelor competiții să recitească regulamentul concursurilor de schi și să aplice întocmai toate prevederile.

Vreme bună pentru turism și schi

Datorită amabilității Serviciului prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic, vă putem da următoarele vești despre starea timpului și a zăpezii în regiunea de munte.

În dimineața zilei de 9 februarie, grosimea stratului de zăpadă era următoarea: Vl. Omul 42 cm, Predeal 70 cm, Paring 72 cm, Păltiniș-Sibiu 34 cm, Lăcăuți 60 cm, Sinaia—Cola 1500 24 cm, Fundata 48 cm, Semenici 91 cm, Tarcu 100 cm, Rarău 90 cm, Ceahlău 10 cm, Băișoara 39 cm, Vlădeasa 24 cm.

Maestrul sportului Cornel Tabăraș în plină cursă

Foto: A. Neagu

Chiar și pe cele aparent neînsemnate, dar care, de fapt, după cum s-a văzut, pot aduce prejudicii serioase!

În ceea ce privește juniorii, se pare că singura posibilitate de a concura și ei în condiții bune (și nu ca la întrecerile precedente cînd li s-au acordat un timp limitat și... o singură manșă) a fost cea de duminică. Seniorii au concurat pe pirtia de sub teleferic, iar juniorii pe pirtia din Poiană. Datorită priceperii și pasiunii antrenorilor D. Burghilea, I. Oprea, C. Iovan și V. Bobit, juniorii au avut, în sfîrșit, un concurs. Sperăm ca și pe viitor să-i vedem pe juniori întrecîndu-se pe pirtii diferite de cele ale seniorilor.

D. STĂNCULESCU

TENIS DE CÎMP

Au început întrecerile finale pentru „Cupa Steaua”

După înfrîngerea suferită de Petre Mărmureanu în fața tenacului Sever Dron (6-0, 6-3, 9-11, 6-3), întrecerile pentru „Cupa Steaua” n-au mai rezervat surprize, înregistrîndu-se rezultate în general scontate. În turneul final al primilor 4, alături de Dron, s-au mai calificat C. Bosch (7-5, 4-6, 6-4, 6-4 cu Boaghe), C. Popovici (4-6, 6-4, 6-1, 6-2 cu C. Năstase) și I. Năstase (7-5, 6-1, 6-4 cu Serester).

În primul meci al turneului final, care va desemna pe cîștigătorul probei de simplu masculin, s-au întîlnit doi jucători în formă, Ilie Năstase și Sever Dron. Ultimul a început bine partida, conducînd cu 4-2 în primul set. Dar Năstase și-a mobilizat forțele și, cîștigînd punct după punct, a reușit să facă 14 ghemuri la rînd. Astfel, meciul s-a încheiat în trei seturi: 6-4, 6-0, 6-2 pentru Ilie Năstase. Mai puțin interesant, dar la o bună valoare, s-a situat a doua întîlnire a finalisților, C. Bosch și C. Popovici. Primul a obținut victoria după patru seturi: 6-1, 4-6, 7-5, 6-3.

Au început și jocurile turneului final la fete, unde lupta se dă între Iudit Dihar, Eleonora Dumitrescu, Ecaterina Horsa și Mariana Ciogolea. Iată cum s-au calificat finalistele în ultimul tur eliminatîri: Ecaterina Horsa — Letiția Man Cîju 6-1, 6-1; Iudit Dihar—Sanda Ciogolea—Dron 6-1, 6-2; Mariana Ciogolea—Florica Butoi 6-1, 6-3; Eleonora Dumitrescu—Aneta Verone 6-1, 6-4. Pîna ieri la prînz, un singur meci se disputase în turneul final. Iudit Dihar a întrecut-o pe Mariana Ciogolea cu 6-1, 6-4.

Întrecerile din sala Steaua urmează să se încheie la sfîrșitul săptămîinii.

NATATIE

Duelul Demetriad—Moraru, unul din punctele de atracție ale concursului de la Galați

Vor asista oare iubitorii natației galățene la prima cursă românească de 100 m liber sub 57 de secunde? Este foarte posibil dacă ținem seama că Vladimir Moraru, în revenire de formă, a reușit deja un 57,5 sec în bazinul de 33 m de la Floreasca, iar recordmanul țării, Dan Demetriad, este decis să obțină victoria în întrecerea directă cu campionul țării. Oricum, disputa celor doi sprinteri bucureșteni, avantajajii și de piscină de 25 m, va constitui unul din punctele de atracție ale concursului de înot, programat simbătă și duminică la Galați.

Cu mult interes este așteptată și evoluția Cristinei Balaban, care va lua startul în cursele de 100 m și 200 m spate. Prof. R. Drăgușanu ne-a declarat că eleva sa este de pe acum capabilă de rezultate în jurul a 1:11,0 pe 100 m și că va folosi întrecerile de la Galați ca o repetiție generală înaintea marelui concurs internațional de la Bremen (3-5 martie), unde probabil se va întîlni din nou cu Kiki Caron.

În sfîrșit, nu va fi lipsită de interes întrecerea specialistelor în probele de delfin, ca și evoluția lui A. Sotereanu în cursa de 200 m bras. Să nu uităm că recordmanul țării a reușit cel mai bun rezultat din cariera sa (2:32,9) tot într-o cursă desfășurată anul trecut la Galați.

A. V.

PATINAJ

MIERCUREA CIUC, 9 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Joi au intrat în concurs seniorii și juniorii mari. Întrecerile au început pe o ninsoare abundentă, ceea ce a îngreuiat vizibilitatea și a făcut să scadă simțitor coeficientul de alunecare. În aceste condiții, rezultatele seniorilor care au luat startul în prima probă a zilei (500 m) au avut de suferit. În schimb, lupta pentru primele locuri a fost foarte dîră. La fete, sorții au decis ca favoritele concursului, Crista Trăcher și Eva Farkas, să alege imprevizibil. Luînd un start excelent, prima și-a învins detașat adversara.

Finalele campionatelor de viteză continuă

Clasamente: 500 m seniore: 1. Crista Trăcher (Dinamo Brașov) 53,2. 2. Eva Farkas (Mureșul Tg. Mureș) 54,6. 3. Ecaterina Laurențiu (Agronomia Cluj) 58,6; 500 m seniori: 1. Andrei Okos (Dinamo Brașov) 47,9. 2. Dan Lăzărescu (Dinamo București) 48,6. 3. Emilian Papuc (Dinamo București) 49,2. Titlurile de campioni la 500 m juniori mari au fost obținute, după cum era de așteptat, de Maria Tasnadî (Avîntul M. Ciuc) și Horia Timiș (Dinamo București), cronometrați cu 58,5 și 49,3.

Joi la prînz s-au încheiat confruntările juniorilor mici. Eva Marcoci (Avîntul Miercurea Ciuc) și Gh. Varga (Agronomia Cluj) au cucerit primele locuri în clasamentul general, cu 188,250 p și, respectiv 169,315 p.

Micul patinator Ștefan Pataki (Mureșul Tg. Mureș) a realizat pe 500 m (categoria 11-12 ani) un nou record: 63,5 sec. (v.r. 65,00). Vineri au loc ultimele probe ale poliathlonului seniorilor și juniorilor mari.

TRAIAN IOANÎTESCU

Cursa de 33 m... lipsuri!

(Urmare din pag. 1)

— Nu mi se dă magazie.
— Nu îi dăm magazie, intervine coordonatorul bazei, deoarece nu avem decît două magazine.
— Și alea cu ce sînt ocupate? întreb.
— Tot cu... marfă pentru bufet.
— E simplu, mă adresez bufetierei. Pe viitor luați marfă din cele două magazine.
— Nu pot, răspunde aceasta. Marfa de care vorbiți este a bufetului de pe culoarul celdălat.
— Ei, și?
— Cum „ei, și”? Bufetul de pe culoarul celdălat aparține de „Ambasador”.

INTERVINE UN SPECTATOR

— Bine, continui eu, dar în felul acesta l-meia care vine aici este lipsită de...
— De multe! mă completează un spectator. În primul rînd, de o garderobă. Știți dv. ce înseamnă să stai îmbrăcat cu paltonul în tribunele supraîncălzite ale acestui bazin?
— Știu, spun. De ce nu funcționează garderoba, tovarășe coordonator al bazei?
— Funcționează numai duminică.
— Păi, azi e duminică.
— Vreau să spun, în unele duminici!... Ce mai?! Nu avem garderobieri!
— Nemaipomenit! exclamă spectatorul. Și e o căldură în sală!...

CUM S-AU PRAJIT APARATELE

— Adevărat? întreb eu pe mecanicul șef al bazinului. Este așa căldură mare în sală?
— O fi, răspunde acesta. Cine poate să știe?! Eu am grijă de cazane, nu pot fugi cu termometrul în mîna de colo, pînă colo!
— Nici nu trebuie să fugi, spun. După cite știu, există jos, la uzină, un tablou electric de control care arată foarte precis temperatura și umiditatea din întreg complexul sportiv Floreasca.
— Ei, bine, s-a prăjit!
— Cine?
— Tabloul ăla electric de care vorbiți.
— Nu înțeleg.
— Să vă explic: am chemat ca să regleze aceste aparate specialiștii Întreprinderii de montaj aparatură și instalații din Capitală. Le-au reglat ei cit le-au reglat și cînd au terminat în loc să le pună la 24 kw, adică să le treacă prin transformator, le-au conectat direct la 220!
— Deci, cum spuneți dv, le-au prăjit!...
— Exact. Acum nu mai avem hidro-metri, nu mai avem termorezistenți, nu mai avem longometre, nu mai avem nimic!
— Și cînd vreți să știți, spre exemplu, ce temperatură este în sala nr. 1 de sport, cum faceți?
— Luăm frumos în mîna un termometru, stăm cu el o jumătate de oră în tribună, vedem care e situația și fugim iute jos, la uzină, spre a regla cit de cit temperatura.
— La bazinul de înot tot așa procedați? întreb.
— Aici e mai simplu. Umiditatea din sală nu o mai luăm de loc, pe motiv că nu avem cu ce!

— Dar temperatura apei? insist eu.
— Temperatura apei o luăm, ca să mă exprim așa, „tot după ureche”! Legăm un termometru cu o sfoară și-l vîrim ici, colo.
— Un fel de sondaj, nu?
— Întocmai. Aparatele din fundul bazinului sînt și ele prăjite!...

CU APA CALDĂ ȘI SĂPUN

— Acum îmi explic eu, intră în „cursă” un antrenor, pentru ce sportivii mei nu obțin rezultate de valoare!
— Pentru ce? întreb.
— Pentru că aerul din bazin nu are temperatura și umiditatea prevăzute în regulament!
— Îmi permiteți? intervine medicul Ion Drăgan, directorul Centrului de medicină sportivă. Temperatura apei din bazin trebuie să aibă plus 23-24 de grade Celsius.
— Iar cea a sălii? întreb.
— Cu un grad, două, mai mult. Desigur, continuă medicul, oscilațiile de temperatură pe care bazinul le are — uneori sînt în sală și plus 30 de grade — influențează asupra pregătirii sportivilor. Temperatura apei, însă, e mai constantă. Deci, nu scuza, după părerea mea, obținerea unor rezultate slabe.
— Totuși, insistă antrenorul, regulamentul de funcționare a bazinului trebuie respectat!
— Trebuie! confirmă medicul. În primul rînd, de marea majoritate a antrenorilor care permit sportivilor să intre în bazin fără a face în prealabil — așa cum prevede regulamentul — duș cu apă caldă și săpun!
— Desigur, spun, aceasta face ca apa să fie prîmenită mai des.

1400 METRI CUBI DE APĂ PE SĂPTĂMINĂ!

— Face, și nu face! reia „cursa” mecanicul șef. „Face”, în sensul că apa, avînd impurități, trebuie schimbată. Ceea ce, desigur, nu s-ar întîmpla dacă am avea filtre.
— Adică, vreți să spuneți că bazinul nostru nr. 1 nu are filtre?
— Exact.
— Bine, dar avea.
— S-au stricat de mult!
— Și cum rezolbați? întreb.
— Dăm la canal în fiecare săptămînă un bazin întreg de apă! Adică, 1400 metri cubi!...
— Și pe un metru cub de apă plătim aproape 1 leu!
— Deci, aruncați apa din bazin o dată la săptămînă?
— Din păcate, da!
— Și dacă ar funcționa filtrele la cit timp ar schimba apa?
— O dată la un an!
— Formidabil! Tovarășe coordonator al bazei, vă costă ceva „distracția” asta?
— Mult.
— Cit de mult?
— De 30-40 de ori mai mult decît ne-ar fi costat dacă aveam filtrele reparate!
— Și de ce nu le reparați?
— Să vedeți: există un plan de perspectivă...
— Într-adevăr, planul de perspectivă există — ne-a confirmat și ing. Iliescu, din conducerea I.E.B.S. — și se preconizează înlocuirea acestui sistem vechi de filtre, cu altul mai nou. Dar pînă atunci?...
— Dar pînă atunci?...
— Răspundă!...

FINIȘ

Cursa desfășurîndu-se pe o distanță de numai 33 de metri... lipsuri! s-a încheiat aici. „Rezultatele”, conform regulamentului, le vom înregistra ulterior (sperăm), tot pe „culoare” de activitate. Fie ca ăi mai în măsură să răspundă!...